

קבלה נפלאה לראש השנה להצטרף ללימוד הדפים הקדושים האחרונים של מס' חולין המביאה ברכה ושמחת התורה לכל משתתפיה, ונזכה לסיימה אי"ה במוצאי שבת תשובה, ערב יום הכיפורים. דפים אלו יעלו לפני כסא הכבוד להמליץ טוב בעדנו לכתיבה וחתימה טובה ושנה טובה וזיווגים גונים במהרה.

השנה השתים עשרה

כניסת שבת וחג – ירושלים 6:14

עלון לפרשת השבוע

צאת השבת – ירושלים 7:25, ר"ת 8:01

צאת החג – ירושלים 7:24, ר"ת 8:00

הדלקת הנרות ביום השני דר"ה לא לפני 7:25

שבת וראש השנה - היום הרת עולם (תשפ"ז)

מלבד גודל האיסור, כדי שיהיה לסימן טוב, רק יהיה שמח לבו ונכון לבטוח בהשי"ת עם התשובה ומעשים טובים". וכן הוא במשנה ברורה שם (ס"ק ב').

ו) אסור להכין משבת ליו"ט, ולכן ימתין בהכנות לסעודה עד יציאת השבת, דהיינו עד שעה 7:21. ויש לומר "ברוך המבדיל בין קודש לקודש" לפני עשיית מלאכה.

סוד אכילת הסימנים בליל ראש השנה

ה"שפת אמת" (מובא ב"שלל רב") כתב טעם אודות הצורך להדר אחר סימנים אלו, משום שבראש השנה אין מבקשים על ענינים גשמיים (וכמו שמבואר בזהר הק'), אלא רק מבקשים "תן פחדך" "ותמלוך" וכו'. ומאחר ואין אנו מבקשים במפורש על עניני העולם הזה, על כן אנו מרמזים עליהם, כי באופן כזה רשאים אנו לבקש, כי כך רצונו יתברך, ולכן נבראו סימנים אלו. ונראה להוסיף, שבאים אנו בזה להזכיר את גודל זכות מסירת הסימנים של רחל ללאה, שהיא מזכירה לפני הקב"ה "כי יש שכר לפעולתך ושובו בנים לגבולם". לרמז ולומר לנו עד כמה גדולה זכות הויתור של אדם לחבירו שיכול להסיר ולהוריד כל הדינים והמקטרגים וכל המרעין בישין. וכמו שמבואר בר"ה (יז). אמר רבא "כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו".

בראש השנה נעשה בריה חדשה

בירושלמי מסכת ראש השנה (פרק ד' הלכה ח') כתוב, ר' לעזר בי ר' יוסה בשם ר' יוסי בר קצרתא, בכל הקרבנות כתיב "והקרבתם" וכאן כתיב "ועשיתם", אמר להן הקב"ה מכיון שנכנסתם לדין לפני בראש השנה ויצאתם בשלום (שזכויות הכריעו החובות), מעלה אני עליכם כאילו נבראתם בריה חדשה (וכאילו עשיתם עצמכם בריה חדשה - "פני משה" שם).

הרי מבואר בירושלמי שראש השנה הוא לידה חדשה לנולדים כבר. יש כאן אפשרות להחליף את הזהות של הבן אדם, זה לא אותו אדם שהיה בשנה שעברה, פנים חדשות באו לכאן.

וכן מצאנו בתהלים (קב, יט) "תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל קה". ביאר הילקוט שמעוני שם, א"ר יצחק כלפי דורות אמרו, שאין להם לא כהן ולא נביא, ולא בית מקדש שיכפר, אלא התפילה נשתיירה להם, שהם מתפללים אותה בראש השנה וביום הכיפורים, אל תבזה אותה מהם.

ערב ראש השנה תשפ"ז הבעל"ט

א) לא אומרים תחנונים בתפילה, רק בסליחות. בני אשכנז אומרים למנצח ועושים התרת נדרים.

ב) אין לתקוע בשופר בערב ראש השנה. וגם השנה שחל ר"ה בשבת נוהגת הלכה זו, כיון שאומרים "זכרון תרועה" הוי כמין תקיעה (מ"ב תקפ"א ס"ק כ"ד ושער הציון שם), התוקע להתלמד יעשה כן בחדר סגור.

ג) נהגו להתענות בערב ר"ה, ואין צריך לא קבלה ולא השלמה, ורבים נוהגים להתענות עד מנחה גדולה, ואומרים עננו בתפילת לחש, ובשכר זה מוחלים שליש העוונות (שו"ע תקפ"א ב, ובמשנה ברורה שם).

ד) רבינו הגריש"א זצ"ל, היה נוהג להתפלל המנחה האחרונה של השנה בכותל המערבי, ואפילו בשנים שהיה קשה להגיע מחמת המהומות, בכל אופן עשה מאמצים להתפלל תפילה זו שם. והיה אומר שהתפילה האחרונה מעלה את התפילות של כל השנה, כי הכל הולך אחר החיתום.

מה עלי להכין לראש השנה

א) איתא בשו"ע (סי' תקפ"ג ס"א), יהא אדם רגיל לאכול בר"ה רוביא וכו', והם הסימנים שנהגו לאכול בר"ה (וי"א בשני הלילות, וכך נהג רבינו הגריש"א זצ"ל) וע"י האמירה של ה"יהי רצון" נהפך הדין לטובה.

ויתעורר בתשובה כשאומר "יהי רצון" ויתפלל על זה בלב שלם. ולכן יראה להכין הסימנים: תמרים, רמון, תפוח בדבש, קרא, רוביא, כרתי, סילקא (פאזי), (ויזהר לנקות היטב את שני המינים האחרונים מהתולעים שבהם, כי רבים המה ולבל יכשלו במצוה הבאה בעבירה), ראש של דג. ואין אוכלין דברים חמוצים או אגוזים. וכל זה עושים לסימנא טבא.

ב) כן יראה להכין נר 48 שעות. ונר הבדלה קטן ליקנה"ז.

ג) וכתבו בשם האריז"ל שנהגו ללמוד בסעודה משניות מס' ר"ה, בכל סעודה פרק אחד.

ד) יכין פרי חדש לליל שני של ר"ה כדי שיכיון עליו בברכת שהחיינו.

ה) להכין נרות ליום השני, שלא יצטרך להדביק או להוציא את השאריות.

ובחיי אדם (כלל קל"ט ס"ו) כתב על אכילת הסימנים, "והכל לסימן טוב, ולכן פשיטא שיזהר מאד שלא יכעוס בימים אלו,

ועם נברא יהלל קה...

הקשה הילקוט שמעוני שם, וכי עד עכשיו עתידה אומה אחרת להבראות שהוא אומר "ועם נברא"? אלא אמר ר' יהודה ב"ר סימון, זה דורו של מרדכי שנברא בריה חדשה. ורבנן אומרין אלו דורות שהם כמתים במעשיהם ובאים ומתפללים לפניך בראש השנה וביום הכיפורים ואתה בורא אותם בריה חדשה, ומה להם לעשות ליטול לולבין והדסין ולהלל אותו הוי "ועם נברא יהלל קה".

ופירש רש"י שם, תכתב הישועה הזאת לספר אותה לדור אחרון, שנעשה בריה חדשה לצאת מעבדות לחרות ומאופל לאור גדול. לזה אנו זוכים בראש השנה להיוולד מחדש, וזו היא ההתחדשות המיוחדת שבזאת כל העולמים נתן לבניו אהוביו לא רק להשתנות אלא להיעשות לבריה חדשה, וע"י כן הוא זוכה ביום הדין להכתב ולהחתם לחיים טובים ולשלום בספרים של צדיקים גמורים.

מדוע ישראל נקראו "אפרים"

"ואת שם השני קרא אפרים" (פרשת מקץ מא, נב). הדעת זקנים מבעלי התוספות כותב שם, קרא "אפרים" על שם האבות, אברהם ויצחק שנאמר בהם אפר, אברהם שנאמר "ואנכי עפר ואפר" (שם יח, כז). ויצחק שהוא כאפר על גבי המזבח, דאפרים משמע שתי אפרות, ולכן נקראו ישראל על שם אפרים, שנאמר "הבן יקיר לי אפרים" (ירמיה לא, יט).

מפני מה אין אומרים הלל?

החתם סופר פרשת נצבים (תקצ"ד) כתב, קבלה בידינו שבר"ה וביוה"כ הנשמות הקדושות שכבר מתו ונשמות האבות מצטרפים עמנו בבית הכנסת בתפלתנו. ומוסיף על פי זה לבאר מאמר חז"ל (ר"ה לב. וערכין י): דאיתא שאמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, מפני מה אין ישראל אומרים שירה בר"ה ויוה"כ, אמר הקב"ה, ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפני ויאמרו שירה. ומבאר שרצונו לומר, דאין אומרים שירה מפני שגם המתים וספריהם נמצאים לפנינו, והמתים אף על פי שמתפללים עמנו ותפלתם עושה רושם, מכל מקום אינם יכולים לומר שירה עד תחיית המתים, דכתיב (ישעיה כו, יט) "הקיצו ורגנו שוכני עפר", אבל גבי העולם הזה נאמר (תהלים קטו, יז) "לא המתים יהללו וגו' ולא כל יורדי דומה". על כן דמה שנאמר שכיון שספרי חיים וספרי מתים פתוחים, אי אפשר לומר שירה, הוא מפני המתים המצטרפים בתפלתנו.

מבואר בדבריו הק' שמה דכתיב "ספרי מתים" לא מיירי דעתידין למות אלא באלו שכבר מתו, שגם אותם דנים בר"ה ויוה"כ. וכיון דקי"ל שאין בית דין דנים אדם אלא בפניו, לכן כל הנשמות מוכרחים להיות אתנו בבית הכנסת כדי שהדין יכלול גם אותם. משמע שהדין בר"ה מתנהל כביכול בבית הכנסת

שמתפלל האדם כדי שיהא בגדר נדון בפניו ("חמדת דניאל" ח"ב עמוד רט"ז להגאון רבי דניאל לרפלד זצ"ל).

וה' פקד את שרה - תקוה של כל יהודי

ביום ראשון של ר"ה קורין בתורה את פרשת "וה' פקד את שרה כאשר אמר", וביארו חז"ל (ר"ה יא). שבר"ה נפקדו שרה, רחל וחנה, ולכן קורין גם את ההפסטה במה שנפקדה חנה. ולכאורה מדוע לא קורין פרשת העקידה ביום ראשון של ר"ה שהוא מתאים ליום הראשון שבו דינא קשיא כמבואר בזוהר הק', והלא בזכות העקידה ניצלים ישראל ביום הדין?

וביאר בזה רבינו הגאון ר' מאיר שפירא זצ"ל, שרצו חז"ל ללמדנו יסוד גדול, שאע"פ שלשרה "אין לה ולד" (בראשית יא, ט), ואמרו ביבמות (טו) ששרה אמנו איילונית היתה, שאפילו בית ולד (רחם) לא היה לה, בכל אופן זכתה להיפקד בר"ה, כי ר"ה היא בריאה חדשה שיכולה לשנות אפילו את הטבע והמציאות. וזה פי' "היום הרת עולם", זו היא לידה חדשה לכל הבריאה ללא המגבלות והחסרונות שהיו בשנים הקודמות. והחידוש הזה כ"כ חשוב שדוחה אפילו את קריאת העקידה ליום שני של ר"ה.

הגאון ר' אשר וייס שליט"א תירץ (מובא במחזור "שיח השדה"), שמוזכר שם שה' שמע את תפילתו של ישמעאל, על אף שמלאכי השרת קיטרגו ואמרו "רבנו של עולם, מי שעתיד זרעו להמית את בניך בצמא אתה מעלה לו באר?"

והקב"ה משיבם "מה הוא עכשיו צדיק או רשע"? אמרו לו "צדיק". אמר להם "לפי מעשיו של עכשיו אני דנו, וזהו באשר הוא שם". הרי בשעת הדין הקב"ה מתנהג עם האדם "באשר הוא שם". איזו זכות עצומה, לכך תיקנו לקרוא ביום הראשון פרשה זו, כדי ללמדנו חידוש זה.

והוספנו ואמרנו, ר"ה הוא תיקון הגברא - האדם, ויום הכיפורים הוא תיקון החפצא - העבירות שעליהם עלינו להתוודות. אך ביום הדין בראש השנה יש לתקן ולשפר את המעשים הטובים, להראות ולהוכיח שיש כאן "אדם חדש", ואז ניצל הוא מהדין "שפרו מעשיכם וברית לא תופר, ותיטב לה' משור פר, קדוש!!"

הדמעות שמפילות מחיצות

אחד הביע את צערו לפני הגה"צ רבי דב יפה זצ"ל, על כך שלמרות שעשה מאמצים גדולים הוא לא הצליח לבכות בתפילה, והאר"י הק' הרי אמר שמי שאינו בוכה סימן שנשמתו פגומה, אמר לו המשגיח "היום אנחנו לא צריכים סימנים שנפשנו פגומה..."

עוד הוסיף בשם הגאון רבי שריה דבליצקי זצ"ל, שיש גם מושג של דמעות הלב, וכוונת האר"י ז"ל היא למי שאינו בוכה אף בדמעות הלב - ובלב הרי בודאי שבכית. (עלון נר לשולחן שבת)

מה היה כתוב על דלת "בית התלמוד" בקלם?

על דלת "בית התלמוד" בקלם היתה תלויה בחודש אלול פתקה, בכתב יד קדשו של "הסבא מקלם" זצ"ל, וכתוב בה לאמור: "מי שעובר את הימים הנוראים בשלום, מן הראוי שיברך "הגומל" בשם ובמלכות, לא גרע מעוברי מדבריות. ולמה אין מברכין, משום שאיש אינו יודע האם עבר בשלום... ואין הדרך לעבור בשלום? כפי שעוברים את המדבר בשלום, בשיירה! רק בזכות הרבים!"

בנוהג שבעולם, אם נוטל אדם אגודה של קנים, שמא יכול לשברם בבת אחת? ואילו נוטל אחד אחד, אפילו תינוק משברם. "אתם נצבים היום כולכם" - שיעורי תורה - כח הרבים! תפילה במנין - כח הרבים! צדקה לנזקקים - כח הרבים! בכח הרבים - נזכה בדיון!

"למענך" - ולא כדי להיות מחילותיו של השטן

מִן הַגֵּאוֹן מִפּוֹנִיבֵז' זצ"ל היה מרבה להזכיר את דברי רבינו יונה באבות (פ"ג משנה י'), שינה של שחרית ויין של צהרים ושיחת הילדים מוציאים את האדם מן העולם. כי על מה נברא האדם אך ורק לעסוק בתורה, והיא אורך ימים ושנות חיים, ואם לוקח הוא דברים כאלה למה לו חיים, וראוי לטורדו מן העולם כי הבל הוא והבל ימיו. רבינו יונה לא אומר שמגיע לו עונש מיתה, אלא האדם נברא בשביל ללמוד וכשהוא מאבד את סיבת החיים ממילא מוציאים אותו מן העולם.

פעם מִן זצ"ל עמד על כך בשיחתו, ולאחר מכן אמר מִן הגה"צ רבי אליהו אליעזר דסלר זיע"א שיחה, והזכיר בדבריו את דברי רבינו יונה אלו. שאל הרב דסלר, הרי אנו רואים מליוני יהודים שחיים ללא תורה? אמר וביאר הרב דסלר, אם המציאות היתה שאנשים בלי תורה לא היו חיים, א"כ לא היתה בחירה בעולם, כולם היו מוכרחים ללמוד, לכן נתן הקב"ה לשטן כח להחיות מליוני אנשים בעולם להראות שאפשר להיות גם בלי ללמוד תורה. המשיך הרב דסלר ואמר, כשאדם מתפלל "זכרנו לחיים... כתבנו בספר החיים" יחשוב לעצמו האם אחיה בשביל חיים של תורה, או אולי אני אחד מחילותיו של השטן ר"ל, וזהו שאומרים "כתבנו בספר החיים למענך אלקים חיים" למענך - אנו מבקשים חיים, רק למענך, ולא ח"ו לשמש את השטן.

מדוע המלאכים רועדים?

"מלאכים יחפזו וחיל ורעדה יאחזו", וקשה, מדוע המלאכים רועדים? אלא, ביאר החפץ חיים זצ"ל, המלאכים שנבראו מהמצוות איך הם נראים, שבורים ורצוצים, קטועים ונכים, הם רועדים.

הבריאה רועדת אבל האדם צריך להיות מאושר, כי הוא יכול להיוולד מחדש, "עשיתם עצמכם", הדגים בים רועדים אבל אנחנו מאושרים לובשים חג, התחדשות! עם נברא יהלל קה.

עם ישראל נברא מחדש בכל שנה בכל ר"ה, מעין תחיית המתים, זה לא אותו ראובן החוטא, זה ראובן אחר - צדיק, נעים, בעל מידות - בריאה חדשה. לכן יוצא זכאי בדיון.

הרי לפי זה מובן מדוע כל הבריאה רועדת והאדם שר שיר חדש אע"פ שהקב"ה בא לשפוט את הארץ.

האלול זה העיבור, ר"ה היא הלידה, כמו שאין לידה בלי עיבור כך אין ר"ה בלי אלול. "היום הרת עולם" - היום נולד העולם - כי אדם מחדש את עצמו במעשיו, בהשקפותיו, במטרותיו, בשאיפותיו, במידותיו, הרי יש כאן זהות חדשה לכן יוצא הוא זכאי בדיון, ועל כן אנו שמחים כי זו היא הזכות הגדולה והמתנה הנוראה שקיבלנו מאת הבורא יתברך שנוכל לחדש עצמנו מחדש, מוירידיג!

אילו היה לתינוקות פה - מה היו אומרים לנו?

הרמב"ם (תשובה פ"ו ה"א) כתב, שאחד הדברים שנפרעין מן האדם בעולם הזה הוא בניו הקטנים ר"ל. יתכן שאילו לילדים הקטנים שלנו היתה דעה והיה להם פה, כי אז היו ניגשים להוריהם בערב ראש השנה ואומרים להם: "הורים, אנא חזרו בתשובה!! ביום הקרוב נעמוד בדיון, לא על חטאים שלנו שכן אנחנו תינוקות ולא טעמנו טעם חטא, נעמוד בדיון על חטאים שלכם". הרים הגאון ר' דב קרלנשטיין זצ"ל את קולו, והרי הורים מוכנים לעשות הכל עבור ילדיהם! אדם ממשכן את עצמו לעשרות שנים בשביל ילדיו, אבל את היצר הרע שלו אינו מוכן לכבוש. הכל הוא מוכן לעשות מלבד לשנות את עצמו. נזכור את הדברים. "נפרעין בבניו הקטנים" - שלוש המלים הללו חודרות כליות ונפש, עכשיו הוא הזמן לבכות בדמעות, עכשיו הוא הזמן להתעורר ולהשתנות. "היום הרת עולם".

מסופר על הגה"צ רבי חיים פרידלנדר זצ"ל, כי כאשר חלה במחלה הנוראה בערוב ימיו, מה שהתגלה בצילום שיניים אקראי, הגיב לבשורה הקשה במשפט אחד: "מי יודע, יתכן כי בתפילה נרגשת יותר בראש השנה יכול הייתי למנוע זאת מעצמי" אמר ולא יסף. מוירידיג!

האדם בעצמו גוזר את דינו

(א) אם הוא מוותר - מוותרין לו על כל פשעיו.

(ב) אם הוא עושה חסד - עושים עמו חסד ורחמים.

(ג) אם הוא נותן בהקפה או הלואה - מקיפין לו.

(ד) אם הוא מתנהג כמו בן - יש לו אבא וכרחם אב על בנים.

(ה) ואם כעבדים - עינינו לך תלויות עד שתחנינו.

מי יצדק לפניך בדיון?

זוהלים ורועדים מיום בואך, מי יצדק לפניך בדיון, א"כ העצה היא "אל תבוא במשפט עמנו, כי לא יצדק לפניך כל חי". אבל איך אפשר לזכות להינצל מהמשפט? הרי צדק ומשפט מוכן כסאך? האם יש ח"ו משוא פנים לפניו? אלא דוד המלך אומר בתהלים

(ק"ט, צא) "למשפטין עמדו היום כי הכל עבדיך". ובספר
"ברכת פרץ" על התורה למרן הסטייפלר זצ"ל, הביא בשם
מרן הגר"ח זוננפלד זצ"ל, שאמר "למשפטין עמדו היום
כי הכל עבדיך", בגימטריא "ראש השנה". הרי המשפט הוא
נורא נוראות, א"כ מה העצה?

אך אח"כ אומר (שם צב) "לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי",
וזו משום שעל ידי לימוד התורה זוכים להיות בנים, ואז
ניצלים מן הדין, כי "כרחם אב על בנים", אין אבא שדן ושופט את
בנו, ואז לא נאבדים ח"ו בשעת הדין והמשפט. כי על ידי לימוד
התורה זוכים להשיבנו אבינו לתורתך, ואבא מתמלא רחמים
על בנו. אם כבנים, אם כעבדים, אם כבנים רחמנו כרחם אב על
בנים. הרי ההתחזקות בלימוד התורה בעמל וביגיעה היא
העצה והסגולה הנפלאה לזכות לרחמים מרובים ליום הדין.

תפילות עשרת ימי תשובה

כל עשרת ימי תשובה מרבים בתפילות ובתחנונים ומשכימין
לומר סליחות, ואומרים "אבינו מלכנו" בכל יום בשחרית
ובמנחה. ובתפילת י"ח מוסיפין זכרנו, מי כמוך, וכתוב
ובספר, וכן המלך הקדוש והמלך המשפט.

י"א אחר ישתבח שיר המעלות ממעמקים עפ"י האר"י ז"ל, וכן
מנהג ספרד. ולדעת מג"א והגר"א אין לאומרו משום הפסק, וכן נוסח
אשכנז. בקדיש כופלים ואומרים "לעילא לעילא", וי"א "לעילא
ולעילא", ואומר מכל ברכתא (במקום מן כל), ואומרים עושה השלום
במרומיו.

נוהגים לומר בשעת הוצאת הס"ת י"ג מידות והרבש"ע וכו'. אבל
בשבת תשובה אין לאומרו.

בברכת המזון אומרים בכל עשי"ת "הרחמן הוא יחדש עלינו את
השנה הזאת לטובה ולברכה". נוהגים שאין עורכים חתונה
בעשי"ת כמבואר ב"מטה אפרים" (סי' תר"ב ס"א), ובמקום צורך יש
מתירין, אך יזהרו מלהרבות בריקודים ובמחולות.

כתב ה"חתם סופר" (דרשות ח"ב), כתבו רבותינו שכל התפילות
של כל השנה, שנפסלו מחמת מחשבת חוץ ונדחו כפסולי
המוקדשים, הם תלויים ועומדים עד עשרת ימי תשובה,
וכשמתפלל אז בלב שלם - כל יום מעלה עמו תפילת יומו, כגון
יום ראשון מעלה עמו כל תפילות יום ראשון של כל השנה וכן
כולם.

וכן מביא המשנה ברורה (סימן תר"ג סק"ב) בשם "יערות דבש"
(ח"א דרוש א) שכל יום שבין ר"ה ליוה"כ כנגד ד' ימי השבוע ובכל
יום יעשה תשובה על אותו יום.

צום גדליה ביום שני ג' תשרי, תחילת הצום בעלות השחר
4:51 (90 דקות קודם הנץ) סיום הצום 7:04, ויש נוהגים
7:13. צאת הכוכבים לחומרא 7:22.

לפני 103 שנים, א' דר"ה תרפ"ד, התחילו לימוד "דף היומי".
היום כולנו ממשכים ומצטרפים בדיבוק חברים,
והיא סגולה נפלאה לימים הנוראים.

שנת התשפ"ז - שנה מעוברת

שנת התשפ"ז - 5787 שנים לבריאת העולם. שנה שמונה
עשרה (מתוך כ"ח שנים) למחזור גדול (מחזור החמה מבריאת
העולם). שנה חמישית לשמיטה. שנת מעשר שני (וראו שכל
אחד יצטרף ל"קרן המעשרות" שיהיה בידו לפדות "מעשר שני"
על פרוטה חמורה בבואו להפריש מעשרותיו). 1958 שנים
לחורבן בית מקדשנו ותפארתנו (הבית השני) שיבנה במהרה
בימינו, אמן. ימי השנה 385. שבתותיה 55 וסימנה ז, ש, ה.
ז' - א' דר"ה חל בשבת קודש. ש' שלמה - מר חשון וכסלו (כל
אחד) ל' יום. ה' - ה' דפסח חל ביום חמישי.

יהי רצון שתהא שנה זו הבעל"ט,
שנת הרמת קרן התורה והיראה,
ויתבטלו כל הגזירות מעל עולם התורה,
ויתרבו לומדיה ומחזיקיה בכל אתר ואתר,
שנת גאולה וישועה, שנת ברכה והצלחה.
תשפ"ז - תהיה שנת פריחת זכויותינו
לשנה טובה תכתבו ותחתמו לאלתר
לחיים טובים ולשלום

ÇİÝ Ĥ Ĭ ÜÈÇÜ Çİ Î Ý
ÇİÝ Ĥ ÜÀÈÇÜ Ĭ Ê Ý

לרפואת ר' יחיאל מיכל בן מרים גיטל	לרפואת ישי בנימין בן יעל
לרפואת פסח יהודה בן רבקה	לרפואת טעמא פרוט בת רחל ריקלא
לרפואת חיים עדרא הכהן בן שרה לאה	לרפואת מרגלית בת מרים שאשא
לרפואת דוד מאיר בן גילה לאה	לרפואת מצדה בת רחל
לרפואת ר' רפאל אליהו בן סעדה	לרפואת הינדא זיסל בת אסתר פראדל
לרפואת תניא ברכה בת נעמי	לרפואת ברינדל שרה בת ריצל צביה
לרפואת יהודה בן מעיין פרחא	לרפואת מרגלית חנה בת אסתר שרה

ARIC ABEÏÛ È RÇÜÇ ÖÄ İ RÜÉİÄÜ ÜÈÖİİ Ä ÄÜÇ ÖÇÖİ
ÈRÖÜ Ý Ĭ Ĥ Ä È Ĥ ÖRÄİ Ö
È RÇÜÇ ÝÄ ÇRÖ ÇÄİ Ĭ È Ü Ý ÜN È İÖÜ ÖÇÖİ È
İ RÜÈÇÄÈÇİ ÈİÈ Ò
ÈRÖÜ Ý Ĥ Öİ È Ĥ ÖRÄİ Ö
ÇÈÄÈÇÈÇÈ

לע"נ הרב מאיר אברהם בן סופי זצ"ל	לע"נ לב בן יחיאל ז"ל
לע"נ משה חי בן שמחה ז"ל	לע"נ נרייזל בת ר' זאבדב ע"ה
לע"נ אליעזר בן עליזה זצ"ל	לע"נ פערלה בת מלכה ע"ה
לע"נ שלמה ירמיה בן רחל ז"ל	לע"נ מרים בת כוכבה ע"ה
לע"נ אברהם ישעיהו בן עליזה ז"ל	לע"נ חוה בת מרים ע"ה
לע"נ מרת עליזה בת מרים ע"ה	לע"נ חנה בת עיישה ע"ה
לע"נ מרת שושנה יפה בת ר' יעקב יהודה ע"ה	לע"נ סימה רחל בת גנדל ע"ה
לע"נ יוליה בת ארקדי ע"ה	לע"נ אבישי בן רות ז"ל

לרפואת הרך הנולד
לרבקה הדסה בת מרים

להצלחת
ארתור יוסף בן נתנאל
ורעייתו ובנו דוד שיחי'
יהי רצון שימלא הי' כל
משאלות לבם לטובה

לעילוי נשמת
מרת נעמה בת מרדכי ע"ה
נלכ"ע כ"ח באלול
תנצב"ה.

אין לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

הנצחות האורות והערות בטלפון 0527614526

דפוס השושינים 02-5327402